

Estimada companya, estimat company,

Catalunya es troba des de fa anys en una etapa política molt delicada, fruit, en gran mesura, de la crisi econòmica i del fracàs en la cerca d'un nou encaix amb la resta d'Espanya. Aquests dos factors, i les nostres mancances en l'intent de resoldre'ls, expliquen les nostres davallades electorals, que s'emmarquen també en les dificultats compartides pel conjunt del socialisme europeu.

Fa dos anys vaig ser escollit primer secretari del partit en una situació extremadament difícil. Us vaig dir que era hora d'arremangar-se i així ho vaig fer. Entre tots i totes hem deixat enrere una gravíssima crisi interna que posava en risc la continuïtat del nostre projecte. I ens vàrem posar en marxa per superar la patacada de les eleccions europees. Hem estabilitzat un electorat de més de mig milió de catalans i catalanes, som el segon partit en vots a nivell municipal, tornem a estar al govern de les quatre capitals de demarcació, un 64% de catalans i catalanes tenen un govern local amb presència socialista, i a les eleccions al Parlament vàrem duplicar les previsions més pessimistes. Hem recuperat la nostra autoestima.

Però estem encara lluny d'on tots i totes voldríem que fos el PSC. Cal seguir renovant les nostres idees, innovant la nostra forma de fer política, obrint el nostre partit, creixent cap endins i cap enfora, i reconnectant amb la ciutadania. Cal seguir teixint complicitats amb el PSOE i fer front als que volen relegar-lo a un paper subordinat en la política espanyola.

És un esforç titànic que exigeix molts canvis. Canvis que haurem de fer entre tots i totes, aprofitant el millor de la nostra experiència, l'empenta de la gent més jove, i una gran generositat i capacitat d'integració. Aquesta és la feina que estic disposat a seguir liderant si compto amb el teu suport.

Em sento amb la força, les ganes, el reconeixement públic i l'experiència per poder fer-ho amb garanties i amb tothom. Em coneixes prou per saber que no hi haurà dificultat que m'aturi ni obstacle que em faci abandonar. Sóc partidari del pacte i del consens, i tinc més ambició col·lectiva que personal. Per això **et propono que seguim caminant junts.**

Espero comptar amb el teu suport, però sigui quina sigui la teva decisió, vull agrair-te la confiança rebuda en aquests dos darrers anys que han estat tan difícils com apassionants.

Una forta abraçada,

Miquel

Miquel Iceta
12 de setembre de 2016

